

Tyttö asteli hymyillen pitkin hiekkatietä. Hän tulisi pian tapaamaan oman rakkaansa, jota jo niin kovin kaipasi. Hän ajatteli alavatsassa kihelmöintiä tuntien kuinka mies ottaisi hänen kasvonsa käsiensä väliin, hellästi sivelisi poskia ja painaisi ihanan suudelman hänen odottaville huulilleen. Tyttö tunsi kuinka pikkuhousut kastuivat hieman. Pimeys oli jo laskeutunut syksyiseen metsään. Harvakseltaan loistavat valopylväät näyttivät hiekkatien suunnan valaisematta muuten juurikaan. Tyttö pysähtyi valopylvään kohdalle. Hänen äitinsä oli ehdottomasti kieltänyt häntä lähtemästä ulos enää valoisan ajan jälkeen - ja olisi varmasti kieltänyt myös tapaamasta miestä, jos olisi tästä tiennyt. Tyttö oli kuitenkin onnistunut pitämään suhteen salassa, jo kohta kaksi viikkoa. Hänen tietokoneensa oli suojattu salasanalla, ja hän poisti aina huolellisesti selaushistorian miehen kanssa käymiensä verkkojuttelujen jälkeen. Mies oli juuri sellainen, joista äiti oli aina varoittanut. Mutta miten rakkaus voisi olla väärin, tyttö mietti ja perusteli ratkaisuja itselleen. Tuuli humisi metsän puissa ja sai pilvet purjehtimaan kirkkaana loistavan kuun edessä kuin vaahtolautat avomerellä. Valon ja varjojen muodostamat kuviot tanssivat valopylväiden muodostaman kunniarivistön ympärillä. Hiekkatiellä ei ollut ketään muuta kulkijaa. Tyttö tunsi viileän ilman takin ja matalavyötäröisten housujen selkään jättämän paljaan ihon alueella. Hän värähti kylmästä, katsoi ajan puhelimestaan ja jatkoi matkaansa kohti seuraavaa valopylvästä. Jatkettuaan reipasta kävelyään useita minutteja, miehen asuinalueen valot alkoivat hehkua heikosti harventuvan metsän runkojen välistä. Tyttö katsahti kännykkäänsä ja hymyili tyytyväisenä. Hän olisi hieman etuajassa. Parempi niin, kuin hieman myöhässä hän ajatteli. Hän asteli aikaisempaa ripeämmin, sillä nyt hänen kirittäjänään ei ollut enää vain kylmä tuulenvire, vaan myös lämmin odotus pian koittavasta tapaamisesta. Hän tunsi jo kuinka vaipuisi miehen vahvoille käsivarsille, kuinka tämä nostaisi hänet ilmaan, pitäisi hänen päätään hellästi ja painaisi pehmeät huulensa hänen huulilleen. Tyttö alkoi jo hieman hengästyä, hän tunsi kuinka pienet hikipisarot juoksivat pitkin selkää ja pysähtyivät kuin säikähtäen alaselän ulkoilman kylmentämälle alueelle. Miestä ei varmasti haittaisi pieni hiki, ja koska hän oli hyvissä ajoin, ehtisi hän hieman tasaantua ennen miehen kohtaamista. Tyttö ei voinut estää onnellisen hymyn kohoamista kasvoilleen. Hiekkatie laski mäennyppylän reunaa ja päätyi ajotielle ennen saapumista miehen asuinalueelle. Tyttö vilkaisi mäennyppylän päällä kumpaankin suuntaan ajotiellä ja juoksi hiekkatietä alas. Hän hidasti vauhtiaan hieman tullessaan ajotielle, ja lähti ylittämään tietä reippaasti. Miehen asunto olisi aivan tien toisella puolella. Ja nyt hän pääsisi yllättämään miehen iloisesti. Tyttö tunsi jo ihollaan miehen asunnon lämmön, ja kuinka kuuma tee lämmittäisi hänen nyt jo hieman kylmettynyttä kehoaan. Tyttö oli melkein ylittänyt tien, kun kaupungin suunnasta, pienen mutkan takaa tuli vauhdikkaasti tumma henkilöauto. Auton kuljettaja huomasi tytön ehkä sekunnin liian myöhään, tyttö ei ehtinyt huomata autoa lainkaan. Auton keula osui tyttöä sääreen, paukauttaen luun katki. Tyttö lennähti iskun voimasta auton konepellille, ja siitä tuulilasiin. Kuljettaja sai auton pysähtymään ja tytön eloton ruumis valahti auton eteen, ajovalojen loisteeseen. Kuljettaja nousi autosta ja kiiruhti tytön ruumiin luo. Hän otti tytön kasvot käsiensä väliin, katsoi elottomia kasvoja, joiden piirteissä näki jotain tuttua. Mies sivelivät hellästi tytön poskia. Hän painoi hellän suudelman tytön huulille, laski tämän pään varovasti takaisin maahan, nousi ylös ja palasi autoonsa. Mies peruutti autonsa kauemmas työstä, käänsi renkaat ja ajoi tytön ohi varovasti. Kun ajovalot häipyivät asuinalueen talojen väliin, ainoa joka enää helli tytön ruumista oli pilvien välistä vilkkuva kuu.